

מ"ת 8571/06/22 - מדינת ישראל נגד איאד אלקודסי, מוחמד מחאמיד, זכי קרמי

בית משפט השלום בפתח תקווה

מ"ת 8571-06-22 מדינת ישראל נ' אלקודסי(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 228007/2022

בפני כבוד השופטת דורית סבן נוי
המבקשת
נגד
המשיבים
1. איאד אלקודסי
2. מוחמד מחאמיד (עציר)- באמצעות עו"ד שי לוי
3. זכי קרמי (עציר)
מדינת ישראל- באמצעות עו"ד ברק לקס

החלטה בעניינו של המשיב 2

רקע

- ביום 6.6.22 הוגש כנגד המשיב ושני נאשמים כתב אישום האוחז שבעה אישומים המייחסים למשיב שמונה עבירות של **גניבת רכב בצוותא חדא** -עבירה לפי סעיף 413ב יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). עסקינן בפרשייה בה מעורבת נאשמת נוספת, מיכל צלאח (להלן: "**מיכל**"), כנגדה הוגש כתב אישום נפרד בשל העובדה שמסרה בהודעתה גרסה המפלילה האחרים וביניהם המשיב.
- בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים כנגדו.
- בתמצית, על פי המתואר בעובדות כתב האישום, קשרו המשיב והאחרים קשר לגניבת כלי רכב במדינת ישראל והעברתם לשטחי הרשות הפלסטינאית. במסגרת הקשר, במהלך כחודשיים עובר ליום 31.5.22, נהגו המעורבים, איש על פי חלקו, לגנוב בצוותא חדא כלי רכב ברחבי הארץ. המשיב והאחרים, נהגו להגיע באמצעות רכבו של המשיב ו/או רכבה של מיכל ולאחר ביצוע הגניבות נהגו ברכב לפני הרכב הגנוב, כרכב "מוביל", אל שטחי הרשות הפלסטינאית.
- ביום 7.6.22 הוגש כנגד מיכל כתב אישום המייחס לה תשעה אישומים בגין ביצוע אחת עשרה עבירות של **גניבת רכב בצוותא חדא** -לפי סעיף 413ב יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין ו**נהיגה בזמן פסילה שהוטלה ע"י משרד הרישוי**- עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה, התשכ"א- 1961.
- כאן המקום לציין, כי בשונה מהמעורבים הנוספים, מיכל שוחררה בהליך מעצר הימים, בין היתר, בתנאי מעצר בית מלא בפיקוח וערבויות כספיות. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה להורות על מעצרה של מיכל עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדה.
- בדיון שהתקיים ביום 7.6.22 הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר ועתר להורות על

שחרורו של המשיב וזאת לנוכח העובדה שכנגד מיכל הוגש כתב אישום בהיקף ניכר יותר, תשעה אישומים בגין גניבת אחד עשר כלי רכב ואילו כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו שבעה אישומים בגין גניבה של תשעה כלי רכב. עוד טען, כי המשיב נעדר הרשעות קודמות ואילו כנגד מיכל תלוי ועומד כתב אישום בגין עבירות של תקיפת בן זוג והפרת צו שנועד להגן על אדם.

7. בהחלטתי מיום 7.6.22 קבעתי כי קיימת הבחנה בין עניינו של המשיב לעניינה של מיכל, כפי שאף קבע בית המשפט המחוזי במסגרת הליך מעצר הימים (ראה החלטתי מיום 7.6.22 וההפניות להחלטת בית המשפט המחוזי בעמ"י 5666-06-22).

אחזור, בתמצית, כי שחרורה של מיכל נבע ממספר טעמים: ראשית, נסיבות אישיות מיוחדות; שנית, העובדה שמעצרה של מיכל הוארך בבית משפט השלום עד שעות הערב ולאחר מכן נקבעו תנאי שחרור, על החלטה זו הוגש ערר מבלי שהמדינה עתרה לעיכוב ביצוע ומיכל הגיעה לדיון בבית המשפט המחוזי כשהיא משוחררת בתנאים; שלישית, בדיון שהתקיים בבית המשפט המחוזי נטען מפי המדינה כי החקירה הסתיימה ולא הוגשה הצהרת תובע. עוד נתתי דעתי לדברי מיכל בחקירתה באשר למניע שהוביל אותה לביצוע העבירה, כאשר לא נעלמה מעיניי העובדה, שכתב האישום מייחס לה תשעה אישומים ותלוי ועומד כנגדה כתב אישום נוסף.

נוכח המסוכנות הנשקפת מהמשיב ולאחר ששמעתי בקשב את אמו באולם בית המשפט, הגעתי לכלל מסקנה כי יש צורך בבחינת גורם מקצועי, שירות המבחן, אשר יאמוד המסוכנות הנשקפת מהמשיב והיכולת לאיינה בחלופת מעצר לרבות בחינת אפשרות מעצר באיזוק אלקטרוני.

8. על החלטה זו הוגש ערר מטעם ב"כ המשיב (עמ"ת 14771-06-22). בית המשפט המחוזי (כב' השופטת פינק) דחה הערר מאחר שמדובר בערר על החלטת ביניים. אשר לטענת האפליה, קבע בית המשפט בחזקת למעלה מן הצורך כדלקמן:

" לא מצאתי כי נפלה טעות לגופו של עניין. אכן, אפליה עשויה להוביל לשחרור של עצור וזאת בנסיבות המתאימות (ראה למשל בש"פ 3520/21 מדינת ישראל נ' פלאח (23.5.21)). עם זאת, טענה בדבר אפליה צריכה להתקבל עם תום ההחלטה בהליך המעצר ולא לשיעורין, דהיינו באשר להחלטות ביניים המתקבלות במסגרת ההליך. יתר על כן, למרות מעורבותה הגדולה יותר של המעורבת הנוספת בביצוע עבירות גניבה בפרשיה זו, הרי שביהמ"ש הדגיש בהחלטה על שחרורה את היותה אם יחידנית לילד עם צרכים מיוחדים. בית המשפט מצא כי די בכך על מנת להוביל לשחרורה. בהחלטת בית משפט השלום, מושא ערר זה, הודגשה ההבחנה שבין העורר ובין אותה מעורבת ואינני מוצאת כי נפלה טעות בהבחנות שנערכו. " (ההדגשות אינן במקור-ד.ס.נ.)

9. המשיב לא השלים עם החלטה זו והגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון (בש"פ 4295/22). בית המשפט העליון (כב' השופטת כנפי-שטייניץ) דחה הבקשה מהטעם שרק במקרים חריגים תינתן בקשת רשות לערור. כן קבע כי בשים לב לכך שעניינו של המשיב קבוע לקבלת תסקיר למועד קרוב, לא נמצאה הצדקה לבחון בשלב זה השגותיו בנוגע לטענת האפליה. טענות אלו, שמורות למשיב ככל שההחלטה הסופית לא תשביע רצונו.

10. לדיון שהתקיים ביום 3.7.22 התקבל תסקיר שירות מבחן מקיף ממנו עלה כי **קיים סיכון פוטנציאלי לא מבוטל להישנות התנהגות עוברת חוק ופורצת גבולות מצדו ולאחר שבחן חלופת המעצר המוצעת לרבות אפשרות מעצר באיזוק, לא בא בהמלצה לשחרורו.**

11. להשלמת התמונה אוסיף, שביום 27.6.22 התקיים דיון בבקשת המעצר של מיכל (מ"ת 11567-06-22) ובה קבעתי כדלקמן: "בנסיבות בהן המשיבה משוחררת מזה כ-26 ימים לצד נסיבות חייה האישיות והיותה אם לשני קטינים, לצד חומרת העבירות והמסוכנות הנשקפת מהן, באתי לכלל מסקנה כי באיזון הראוי יש להורות על

מעצרה אם כי באיזוק אלקטרוני לצד הגדלת הערבויות והוספת מפקח נוסף, וזאת עד לקבלת תסקיר שירות מבחן בעניינה."

בהמשך, משלא הפקידה מיכל את הערבויות, היא נעצרה ואף הוגשה בקשה לעיון חוזר בעניינה. נכון למועד מתן ההחלטה מיכל עצורה עד החלטה אחרת.

טיעוני ב"כ הצדדים

12. ב"כ המשיב, עו"ד לוי, טען כי עצם העובדה שמיכל שוחררה ואילו המשיב נותר עצור מהווה פגיעה בעקרון השוויון אשר יש בה כדי להוביל להחלטה על מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני, וזאת הגם שתסקיר שירות המבחן אינו ממליץ על שחרור. ב"כ המשיב חזר על טיעונו כי היקף המעשים המיוחסים למיכל רחב יותר ואף תלוי ועומד כנגדה כתב אישום נוסף ואילו המשיב נעדר הרשעות קודמות. לטענתו, די בכך כדי למצער להשוות מצבו למצבה. ב"כ המשיב הפנה לפסיקה ובפרט לבש"פ 3520/21 **מדינת ישראל נ' פלח** (23.5.21) [להלן: "**עניין פלח**"] התומכת בטיעונו. ב"כ המשיב הפנה לחומרי חקירה המצביעים על כך שמיכל ביצעה העבירה לשם בצע כסף ואינה חוששת מבן זוגה (הנאשם 1) כפי שטענה בחקירתה הראשונה. לטענת ב"כ המשיב יש לדחות את המלצות שירות המבחן ולהורות על מעצרו של המשיב באיזוק בפיקוח אחותו הגדולה וגיסו.
13. ב"כ המבקשת, עו"ד לקס, טען כי טענת האפליה נדחתה על ידי בית משפט זה והחלטה זו אושרה בבית המשפט המחוזי ואף בקשת רשות לערור נדחתה. ב"כ המבקשת הפנה לחומרת האישומים, צבר האירועים, התכנון המוקדם לצד התחכום בביצוע העבירות ועתה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים כנגדו. עוד הפנה לתסקיר השלילי שהוגש בעניינו של המשיב, המצביע על המסוכנות הנשקפת מהמשיב לצד העדר התאמת המפקחים המוצעים ולעובדה שאף אפשרות מעצר באיזוק נדחתה על ידי המלצה זו.

דין והכרעה

14. עסקינן בכתב אישום חמור, המתאר פעילות עבריינית מתוכננת ומאורגנת בה מעורבים מספר נאשמים שלכל אחד מהם תפקיד מוגדר היטב ומטרתה גניבת כלי רכב משטחי מדינת ישראל והעברתם לשטחי הרשות הפלסטינית.
15. אין מחלוקת בין ב"כ הצדדים באשר לשאלת קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. עיקר המחלוקת נעוץ בטענת האפליה בין המשיב למיכל שעה שלמיכל מיוחסים שני אישומים נוספים ותלוי ועומד כנגדה כתב אישום בגין עבירות תקיפת בן זוג והפרת צו שנועד להגן על אדם ואילו המשיב נעדר הרשעות קודמות.
16. בשורה ארוכה של החלטות, לרבות בעניין **פלח**, נקבע כי עקרון השוויון חולש גם על הליכי מעצר עד תום ההליכים, ואולם, יש לבחון האם קיים שוני רלוונטי כזה המצדיק הבחנה בין הנאשמים. כן נקבע בעמ"ת (מחוזי מרכז לוד) 13016-04-22 **אבו גאנים נ' מדינת ישראל** (14.4.22) כי גם אם קיימים מספר מעורבים שונים, אין זה מחויב המציאות כי יעצרו כולם או ישוחררו כולם, שכן כל נאשם ונסיבותיו. מעצר כולם או שחרורם ללא הבחנה עשוי להוביל לשוויון פסול, שאינו עדיף על אפליה פסולה.
17. בענייננו, אמנם כתב האישום שהוגש כנגד מיכל הוא רחב יותר ואף תלוי ועומד כנגדה כתב אישום (שאינו ממין העניין) ואולם, יש מקום להבחנה בין המשיב ובניה, כפי שאף צוין בהחלטת בית המשפט המחוזי, כמפורט לעיל, הנעוצה בנסיבותיה האישיות המיוחדות, בהינתן היותה אם יחידנית לשני ילדים כשאחד מהם בעל צרכים מיוחדים ושחרורה בהליך הימים. בנוסף, בניגוד למשיב, מיכל שיתפה בדבר המניע שגרם לה לבצע העבירות, היא הודתה במעשיה ואף הפלילה מעורבים נוספים, ביניהם המשיב.

עיינתי בחומרי החקירה אליהם הפנה ב"כ המשיב בדיון שהתקיים ביום 3.7.22, חקירתה המאוחרת של מיכל מיום 31.5.22 בשעה 12:15 בה מוסרת כי כעת כבר לא חוששת מבן זוגה (הנאשם 1) ופעם אחת גנבה רכב לבדה ומזכר מאת השוטרי יוסף דניאל מיום 1.6.22 ממנו עולה כי מיכל מסרה לשוטרי את הקושי בהיותה אם יחידנית שלא הצליחה לפרנס ילדיה וזו הסיבה היחידה שגרמה לה לעבור העבירות. ואולם, לא שוכנעתי כי יש בכוחו של החומר אליו הפנה ב"כ המשיב כדי להקהות ההבחנה בין מיכל למשיב.

18. ב"כ המשיב הטעים בטעונו כי מקרה זה דומה לעניינו של פלח בו הועבר למעצר באיזוק בדומה למעורב אחר שמעורבותו בהיררכיה גבוהה יותר. עיון בהחלטה בעניין פלח מלמד כי החלטה זו ניתנה, לא בלי התלבטות ונשענה על שיקולי עקרון השוויון, התרשמות בית המשפט מהמפקחים ונסיבותיו האישיות של פלח. לפיכך, איני סבורה שמקרה זה דומה למקרה שלפניי.

19. כאמור, התקבל תסקיר שירות מבחן שאינו בא בהמלצה לשחרור הן מבחינת מיהות העושה עצמו והן מהטעם שלא הוצע מערך פיקוח הולם.

אשר למשיב עצמו, התרשם שירות המבחן מעמדתו הקורבנית והמצומצמת ומכך שהצטייר כאדם נורמטיבי שומר חוק. המשיב שלל מעורבות פלילית בקרב בני משפחתו, הגם שאביו ריצה בעבר מאסר בעבודות שירות. שירות המבחן התרשם מקשריו החברתיים עם עוברי חוק וכי רב הנסתר על הגלוי. לפיכך סבר כי **קיים סיכוי לא מבוטל להישנות התנהגות עוברת חוק ופורצת גבולות מצדו.**

20. שירות המבחן בחן החלופה המוצעת, לרבות אפשרות מעצר באיזוק בבית המשפחה באום אל פאחם תחת פיקוחם של אמו, אחיותיו וגיסו. שירות המבחן מצא את אמו ואחיותיו כמי שיתקשו להוות דמות סמכותית ומציבות גבולות ואין בכוחן כדי להפחית הסיכון בהתנהלותו. אמו ואחיותיו, להבדיל מהגיס, אינן מודעות לדפוסי התנהלותו של המשיב. שירות המבחן התייחס לכך שאף אין בפיקוח אלקטרוני כדי להפחית הסיכון להישנות התנהגות דומה או לפריצת גבולות.

21. כנקבע בפסיקה לא בנקל יסטה בית המשפט מהמלצה שלילית של שירות המבחן, אלא במקרים חריגים. [ראה בש"פ 1597/20 **מדינת ישראל נ' אבו סעב** [11.3.20]; בש"פ 4803/18 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פסקה 12 [26.6.18]; בש"פ 4860/18 **אלקיעאן נ' מדינת ישראל**, פסקה 5 [26.6.18], בש"פ 4464/18 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 11 [13.6.18].]

שמעתי בקשב רב טעונו ב"כ המשיב לפיהם המדובר במקרה חריג נוכח טענת האפליה המצדיק השמת המשיב באיזוק אלקטרוני תחת פיקוח אחותו הגדולה וגיסו חרף המלצה שלילית של שירות המבחן, ואולם משקבעתי כי קיימת הבחנה בין המשיבים, לא שוכנעתי כי מדובר במקרה חריג המצדיק סטייה ניכרת מהמלצה כה מפורטת ושלילית, הן מבחינת המשיב עצמו והן מבחינת חלופת המעצר המוצעת. בנסיבות אלו, אף לא מצאתי כי יש מקום לבחון החלופה המוצעת באולם בית המשפט כעתירת ב"כ המשיב (לעניין זה ראה בש"פ 1903/18 **רפאל מרואני נ' מדינת ישראל** (10/4/18)).

נוכח כל האמור, מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

המזכירות תעביר עותק ההחלטה לשירות המבחן

ניתנה היום, י"א תמוז תשפ"ב, 10 יולי 2022, בהעדר הצדדים.